

Fair Game

Sandhedens omkostninger Af Lasse Rasmussen

Interessant og underholdende film om Bush regeringens legitimering af at gå i krig med Saddam Husseins Irak. Filmen er baseret på den virkelige historie om Valerie Plame og hendes mand Joe Wilson. Han har som særlig udsending til Niger konstateret, at Irak ikke har købt uran af landet. Da George Bush siger det modsatte i sin årlige tale til kongressen, beslutter Joe Wilson at fortælle den amerikanske offentlighed sandheden i en artikel i New York Times.

For at kompromittere ægteparret vælger Bush administrationen at afsløre kones identitet som hemmelig agent for CIA – et forhold, som ikke alene får store personlige konsekvenser for ægteparret, men også for de irakere, som har forsøgt at hjælpe amerikanerne.

Filmens interessante pointe er, at Bush regeringen og CIA vidste, at Saddam Hussein ikke havde masseødelæggelsesvåben. Alligevel fremstillede man det overfor offentligheden, som om det var tilfældet. Filmens budskab er, at Bush regeringen vildledte den amerikanske befolkning og den øvrige verden for at legitimere det angreb på Irak, som man på forhånd havde besluttet sig for.

Filmen siger klart, at regeringen fuldt ud var klar over, at Irak ikke havde masseødelæggelsesvåben. Bush regeringen var ikke i god tro. Den handlede bevidst mod bedre vidende: CIA og andre blev presset til at levere oplysninger, der kunne tydes i den ønskede retning. Men selv dette pres medførte ikke, at der fremkom antydninger af, at Irak besad masseødelæggelsesvåben.

Som i flere andre film, f.eks. Oliver Stones "W" er det ikke George Bush, der er skurken, men Dick Cheney og hans folk – i dette tilfælde specifikt hans stabschef Scooter Libby.

Filmen giver herudover en glimrende beskrivelse af de omkostninger, som er forbundet med at gå imod magthaverne. Valerie Plame mister sit arbejde, og man forsøger på alle mulige måder at lægge hindringer i vejen for, at Joe Wilson kan ernære sig som selvstændig konsulent. De bliver jaget vildt, som titlen hentyder til.

Endelig viser filmen, at magtens kontorer ikke er befolket af idealister, men af skrappelløse kynikere, som ingen midler skyer for at bevare magten, og som er fuldstændig ligeglåd med sandheden.

Naomi Watts er fremragende i rollen som Valerie Plame, mens Sean Penn er noget krukket og selvsmagende i rollen som Joe Wilson.

Filmfakta

USA 2010 – Instr.: Doug Liman – Manus: Jez Butterworth, John Butterworth efter bog af Joseph Wilson, Valerie Plame Wilson – Medv.: Naomi Watts, Sean Penn, Ty Burrell, Bruce McGill, Brooke Smith, Michael Kelly – 108 min. – Biografpremiere d. 2/12 2010 og på DVD d. 26/4 2011 – Tilladt for børn over 11 år – Udlejning/pressebillede © SF Film

Links

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=8012&area=1>
https://cinemaonline.dk/Anmeldelse/fair_game.5590.html
<https://www.nytimes.com/2010/11/05/movies/05fair.html>